

[Palle Simonsen]

socialdemokratisk politik, vi har oplevet gennem de senere år.

Ser vi på det, som vi nu kan kalde bruttobesparelser – jeg synes, det er et godt udtryk, vi har fået ind i debatten – så må jeg allerede nu sige, at bortset fra én eneste post kan den konservative folketingsgruppe stemme for regeringens ændringsforslag til bruttobesparelser. Den post, vi ikke kan stemme for, drejer sig om nedskæringen i forbindelse med Storebæltsbroen. Som det vil være tinget bekendt, er vi imod, at Storebæltsbroen er udskudt. Vi finder det forkert i forhold til selve investeringsprogrammet – det kan vi komme ind på under den generelle debat i morgen – men vi finder det også forkert i forhold til erhvervslivets muligheder og samfundets situation i almindelighed, at dette projekt bliver udskudt. Det er i virkeligheden en spændende afstemning. Det er første gang, folketinget i forbindelse med ændringsforslagene formelt får mulighed for at tage stilling for eller imod Storebæltsbroen. Det er det, vi vil komme til at opleve i morgen. Vi vil stemme imod nedskæringen, men for den resterende del af regeringens bruttobesparelser.

Hvad angår regeringens øvrige ændringsforslag, skal jeg nævne nogle enkelte.

Med hensyn til lovreserven, som var indeholdt i bruttobesparelserne, bebudede finansministeren i sin tid, at der her ville blive tale om en reduktion på 428,6 mill. kr. Det seneste ændringsforslag siger, at nedskæringen nu kun bliver 200 mill. kr. Går vi tilbage i det materiale, vi har fået, så er der en meget nøje specifikation af de 428,6 mill. kr. Det er 400 mill. kr. i forbindelse med udskydelse af studiestøtteleven, det er 14,5 mill. kr. i forbindelse med tandemacceleratorens udskydelse, og det er endelig spørgsmålet om 14 mill. kr. i forbindelse med udskydelse af byggearbejder ved Det kgl. Teater.

Det er altså nu blevet til 200 mill. kr., og jeg forstår på de seneste redegørelser, at en af forklaringerne på reduktionen er, at man nu, som det hedder, har udbudgetteret virkningerne af efterlønnen til 155 mill. kr. Men tilbage står stadig væk – det må vi gøre finansministeren klart – at man ikke har efterlevet den fulde besparelse på de 428,6 mill. kr. på lovreserven, den er svundet ind.

Når det drejer sig om pris- og lønreserverne, så fik vi bebudet et ændringsforslag på 75 mill. kr. i form af en nedskæring. Det var

også indeholdt i regeringens bruttobesparelserplan. Det er nu blevet til en forøgelse på 300 mill. kr. på grundlag af en vurdering af, hvordan lønudviklingen har fundet sted på arbejdsmarkedet. Vi erkender naturligvis, at det kan give baggrund for ændrede skøn, men vi må bare konstatere, at også disse 75 mill. kr. fra bruttospareplanen er forsvundet ud i den blå luft.

Så har vi i forbindelse med de seneste ændringsforslag fra finansministeren bl. a. fået et forslag om forøgelse af udenrigsministeriets driftsbevillinger med ca. 22 mill. kr., sagt på godt dansk: i form af et ønske om at ansætte 87 nye mennesker i udenrigsministeriet. Jeg vil godt sige, at det er en meget dygtig udenrigsminister, vi har, der nu er i stand til at forøge sit personaletal med 87. Jeg må nok sige, at jeg kunne godt have tænkt mig – men det er jo kun en teoretisk tanke – at udenrigsministeren, der tidligere har været finanslovsordfører, skulle have redegjort for den slags ting under denne debat. Når man tænker på de taler, som udenrigsministeren har holdt som finanslovsordfører her i folketinget, så må jeg nok sige, at der er ikke så lidt af kontrast imellem det, der er indeholdt i de taler, og det, der ligger i udenrigsministerens ansøgning om 87 nye mennesker. Det kan vi naturligvis ikke stemme for.

Jeg vil godt sige til finansministeren, at jeg synes, der er tale om en vis form for proportionsforvrængning i forbindelse med vores arbejde omkring finanslovsforslaget. Vi kan i finansudvalget – det har vi gjort så sent som i går – bruge megen tid i form af samråd og debat om, hvorvidt der skal ansættes 5 nye mennesker til en ambassade i Hanoi. Men vi kan i forbindelse med et ændringsforslag til finanslovsforslaget fem minutter i tolv få forelagt en udvidelse med 87 personer, som vi ikke har ret mange chancer for at debattere ret meget, fordi forslagene kommer fem minutter i tolv. Den form mener jeg ikke vi kan blive ved med at arbejde under, hvis der skal være sammenhæng i muligheden for at få arbejdet omkring finanslovsforslaget til at fungere på en fornuftig måde.

Jeg vil også godt sige til finansministeren, at vi som bekendt har fået et ændringsforslag i forbindelse med det ændrede skøn for momsens. Jeg synes også her, at der er tale om en dårlig information i forhold til finansudvalget og folketinget. Da momsloven blev